

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – sekretarz sądowy K. S.

przy udziale Prokuratora – W. P.

po rozpoznaniu w dniach 23/05/2016 r., 20/02/2017 r., 13/04/2017 r., 09/11/2017 r., 1/03/2018 r., 20/09/2018 r., 17/12/2018 r. 14/02/2019 r. i 18 /04/2019 r.

sprawy:

1. **W. R. (1)** syna W. i B. zd. S., urodzonego (...) w B.,
2. **H. P. (1)** córki S. i M. zd. P., urodzonej (...) w B.,

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 29 października 2014 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy maltańczyk doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł K. Ż. (1) i D. Ż. (1) poprzez wprowadzenie w błąd co do rasy psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenie psa, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że przekazali książeczkę zdrowia psa oraz kartę z numerem chip wystawione dla innego psa, na szkodę K. i D. Ż. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

II. w dniu 16 listopada 2014 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy maltańczyk doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 900 zł. B. C. (1) poprzez wprowadzenie w błąd co do rasy psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenie psa, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że przekazali książeczkę zdrowia psa oraz metrykę dokumentującą pochodzenie psa wystawione dla innego psa, na szkodę B. C. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

III. w dniu 16 listopada 2014 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży dwóch psów rasy pomeranian doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1500 zł M. T. (1) poprzez wprowadzenie w błąd co do rasy psów, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że przekazali książeczki zdrowia psów wystawione dla innych psów, na szkodę M. T. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

nadto: W. R. (1) o to, że:

IV. w dniu 14 sierpnia 2014 roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy york doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 800 złotych D. G. poprzez wprowadzenie błąd co do rasy psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenia, przebytych

badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że podrobił dokument w postaci metryki poprzez umieszczenie na oryginalnych formularzach danych niezgodnych z pierwotnym oznaczeniem dokumentów, tj. danych dotyczących szczeniaka, hodowcy, właściciela, brak hologramu a jedynie jego wydruk, naklejenie na oryginalny numer chip innego numeru oraz podrobienie podpisu prezesa zarządu (...) a następnie z tak porobionym dokumentem posłużył się przy sprzedaży psa, przekazując jednocześnie książeczkę zdrowia innego psa, na szkodę D. G.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

V. we wrześniu 2014 roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy szpic doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1400 złotych B. O. (1) poprzez wprowadzenie błędnych danych do rasy sprzedawanego psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenia, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że podrobił dokument w postaci metryki poprzez umieszczenie na oryginalnych formularzach danych niezgodnych z pierwotnym oznaczeniem dokumentów, tj. danych dotyczących szczeniaka, hodowcy, właściciela, brak hologramu a jedynie jego wydruk, naklejenie na oryginalny numer chip innego numeru oraz podrobienie podpisu prezesa zarządu (...) a następnie z tak porobionym dokumentem posłużył się przy sprzedaży psa, przekazując jednocześnie książeczkę zdrowia innego psa, na szkodę B. O. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **W. R. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt od I do III, to jest występków z art. 286§1 kk z tym ustaleniem, że popełnione one zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91§1 kk i za to po myśli art. 91§1 kk oraz na podstawie art. 286§1 kk i po zastosowaniu art. 4§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk oraz po myśli art. 4§1 kk wymierza W. R. (1) karę grzywny w wymiarze 60(sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując równowartość 1 stawki w kwocie 10(dziesięciu) zł;

III. uznaje oskarżonego **W. R. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt od IV do V, to jest występków z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk z tym ustaleniem, że popełnione one zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91§1 kk i za to po myśli art. 91§1 kk oraz art. 11§3 kk i na podstawie art. 286§1 kk i po zastosowaniu art. 4§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 86§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierza W. R. (1) karę łączną 1(jednego) roku i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej wobec W. R. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 18.03.2015r;

VI. na podstawie art. 41§2 kk i art. 43§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk orzeka wobec W. R. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia jakiejkolwiek działalności gospodarczej związanej z hodowlą wszelkich zwierząt na okres 5 (pięciu) lat;

VII. na podstawie art. 46§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk zasądza od W. R. (1) tytułem naprawienia szkody w części na rzecz D. Ż. (1) kwotę 500(pięćset zł, na rzecz M. T. (1) kwotę 750(siedemset pięćdziesiąt) zł, na podstawie art. 46§2 kk oraz po myśli art. 4§1 kk tytułem nawiazki na rzecz B. C. (1) kwotę 450(czteryście pięćdziesiąt) zł oraz na podstawie art. 46§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk tytułem naprawienia szkody w całości na rzecz D. G. kwotę 800(osiemset) zł oraz na rzecz B. O. (1) kwotę 1400(tysiąc czterysta) zł;

VIII. uznaje oskarżoną **H. P. (1)** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt od I do III, to jest występków z art. 286§1 kk z tym ustaleniem, że popełnione one zostały w ramach ciągu przestępstw

opisanego w art. 91§1 kk i za to po myśli art. 91§1 kk oraz na podstawie art. 286§1 kk i po zastosowaniu art. 4§1 kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk oraz po myśli art. 4§1 kk wymierza H. P. (1) karę grzywny w wymiarze 60(sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując równowartość 1 stawki w kwocie 10(dziesięciu) zł;

X. na podstawie art. 69§1 i §2 kk oraz art. 70§1 punkt 1 kk oraz po zastosowaniu art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec H. P. (1) warunkowo zawiesza na okres lat 3(trzech) tytułem próby;

XI. na podstawie art. 41§2 kk i art. 43§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk orzeka wobec H. P. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia jakiejkolwiek działalności gospodarczej związanej z hodowlą wszelkich zwierząt na okres 5 (pięciu) lat;

XII. na podstawie art. 46§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk zasądza od H. P. (1) tytułem naprawienia szkody w części na rzecz D. Ż. (1) kwotę 500(pięćset) zł, na rzecz M. T. (1) kwotę 750(siedemset pięćdziesiąt) zł, na podstawie art. 46§2 kk oraz po myśli art. 4§1 kk tytułem nawiazki na rzecz B. C. (1) kwotę 450(czterysta pięćdziesiąt) zł;

XIII. zwalnia oskarżonych od ponoszenia opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

II k 176/15

UZASADNIENIE

H. P. (1) mieszka w jednym budynku z **W. R. (1)** w C.. Oboje naprzemiennie zajmowali się sprzedażą psów znajdujących się na ich posesji. Po wyrejestrowaniu na początku 2014 r działalności polegającej na hodowli psów w Stowarzyszeniu (...) w B. przez H. P., działalność taką zarejestrował W. R. od kwietnia 2014 r i do listopada 2014 r, tj. do wykluczenia ze Stowarzyszenia(pełna nazwa (...) Stowarzyszenia (...) w B.), wraz z H. P. parali się sprzedażą psów, ogłaszając się między innymi na portalu (...). Były to psy pochodzące z ich własnej hodowli jak również kupowane na wolnym rynku. Oskarżeni nie dbali o pochodzenie rasy psów, dopuszczali z chęci zysku do ogłaszania i sprzedaży psów tzw. mieszańców, jedynie podobnych do ras wskazanych w ogłoszeniach i oferowanych nabywcom. W różny sposób wchodzili w posiadanie metryk, które wystawiane były na inne psy, albo można było je nabyć na wolnym rynku. Psy nie były, co do zasady chipowane. Część z psów była pod opieką weterynarza, część ze sprzedanych psów była sprzedawana, jako zdrowe, chociaż inaczej było w rzeczywistości.

I tak w dniu 29 października 2014 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy maltańczyk doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł K. Ż. (1) i D. Ż. (1) poprzez wprowadzenie w błąd, co do rasy psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenie psa, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że przekazali książeczkę zdrowia psa oraz kartę z numerem chip wystawione dla innego psa.

Następnie w dniu 16 listopada 2014 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy maltańczyk doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 900 zł. B. C. (1) poprzez wprowadzenie w błąd, co do rasy psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenie psa, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że przekazali książeczkę zdrowia psa oraz metrykę dokumentującą pochodzenie psa wystawione dla innego psa.

W dniu 16 listopada 2014 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży dwóch psów rasy pomeranian doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1500 zł M. T. (1) poprzez wprowadzenie w błąd, co do rasy psów, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że przekazali książeczki zdrowia psów wystawione dla innych psów.

Ponadto W. R. (1) w dniu 14 sierpnia 2014 roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy york doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 800

złoty D. G. poprzez wprowadzenie błęd co do rasy psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenia, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że podrobił dokument w postaci metryki poprzez umieszczenie na oryginalnych formularzach danych niezgodnych z pierwotnym oznaczeniem dokumentów, tj. danych dotyczących szczeniaka, hodowcy, właściciela, brak hologramu a jedynie jego wydruk, naklejenie na oryginalny numer chip innego numeru oraz podrobienie podpisu prezesa zarządu (...) a następnie z tak porobionym dokumentem posłużył się przy sprzedaży psa, przekazując jednocześnie książeczkę zdrowia innego psa.

W. R. (1) ponadto we wrześniu 2014 roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z zawartą umową sprzedaży psa rasy szpic doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1400 złotych B. O. (1) poprzez wprowadzenie błęd, co do rasy sprzedawanego psa, posiadania metryki dokumentującej pochodzenia, przebytych badań lekarskich oraz szczepień w ten sposób, że podrobił dokument w postaci metryki poprzez umieszczenie na oryginalnych formularzach danych niezgodnych z pierwotnym oznaczeniem dokumentów, tj. danych dotyczących szczeniaka, hodowcy, właściciela, brak hologramu a jedynie jego wydruk, naklejenie na oryginalny numer chip innego numeru oraz podrobienie podpisu prezesa zarządu (...) a następnie z tak podrobionym dokumentem posłużył się przy sprzedaży psa, przekazując jednocześnie książeczkę zdrowia innego psa.

Dowód: (wyjaśnienia W. R., k. 164-166, 172, wyjaśnienia H. P. k. 175-177, zawiadomienie k. 1, kopie książeczki psa k. 4-8, 28, 37-40, 50-55, 69-72, zeznania R. (...)k. 13, 371-372, zeznania D. G. k. 23-24, 85-86, 372 zeznania B. O. k. 27, 372, -373, kopia opinii lekarsko – weterynaryjnej k. 29, 57 zeznania K. Ż. k. 33-35, 412, zeznania B. C. k. 45-46, 373 kopia metryki psa k. 49, 133, 191, umowa kupna k. 62-63, 77, 145, 146 zalecenia weterynarza k. 64-67, oświadczenie k. 68, zeznania T. F. k. 76, 374, zeznania M. T. k. 78-80, 374-375, zeznania T. S. k. 82 -83, 374, protokół zatrzymania k. 88-89, 102-106, 114-116, 122-124, 130-132, 142-144, książeczka zdrowia k. 90, 117, 125, 133, 147, zeznania K. C. k. 118-119, 373, -374, zeznania Z. C. k. 120, 374, zeznania D. Ż. k. 126-128, 467, zeznania E. G. k. 134-135, zeznania H. S. k. 136-137, 375, zeznania K. G. –M. k. 138-139, 375, zeznania K. T. k. 140, 375, materiał pogładowy k. 153-154, zeznania I. G. k. 180-181, 188-189, 564-565, zeznania K. R. k. 550)

W. R. (1) przesłuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom gdyż korelują z wyjaśnieniami H. P. z postępowania przygotowawczego i zeznaniami pokrzywdzonych oraz wiarygodnych świadków. Oskarżony w sposób wyczerpujący i szczegółowy omówił w tych wyjaśnieniach okoliczności wszystkich zarzucanych mu czynów. Podał również mechanizm oszustwa polegający na fałszowaniu metryk, informowaniu o chipach, których nie było, brak dbania o pochodzenie rasy psów, ogłaszania się na portalach internetowych etc. Oskarżony wskazał, iż przerabiał metryki, i działał, co do zasady wspólnie i w porozumieniu z H. P. poza czynami tylko mu zarzucanymi. W trakcie kolejnego przesłuchania oskarżony przyznał się ponownie do wszystkich zarzucanych mu czynów. W ostatnim przesłuchaniu w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do czynu na szkodę M. T., zaś, co do pozostałych czynów oskarżony ponownie przyznał się. Nie wskazał jednak, co było powodem uznania przez niego, że nie ponosi winy, co do zarzutu III.

W postępowaniu przygotowawczym **H. P.** również przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Złożyła obszernie wyjaśnienia, w których przedstawiła motywację i mechanizm oszustwa. Jej wyjaśnienia są zbieżne z zeznaniami wiarygodnych świadków oraz wyjaśnieniami W. R. złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego, co do zasady. Co do zarzutu III odnośnie dwóch psów rasy pomeranian H. P. wyjaśniła wprost, iż w żadnym wypadku nie były to psy rasowe zaś numery chip były fałszywe i te same do obu psów od innego psa.

Przed Sądem oskarżeni złożyli wyjaśnienia, a których nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. Ich wyjaśnienia są w tym zakresie absolutnie niewiarygodne. Świadczą o tym nieudolne próby W. R. wskazania, iż wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym zostały na nim wymuszone przez dwóch bliżej nieokreślonych dwóch funkcjonariuszy Policji, gdzie w rzeczywistości przesłuchiwany był on w obu przypadkach przez st. asp. A. M., a ostatnie przesłuchanie dokonane zostało przez Prokuratora. Oskarżony w trakcie wyjaśnień przed Sądem kluczył. Generalnie zaprzeczał swoim wyjaśnieniom z postępowania przygotowawczego, jednak nie potrafił racjonalnie wytłumaczyć linii obrony. I Sąd jego wyjaśnienia z postępowania sądowego uznał za nieudolnie przyjętą linię obrony.

H. P. przed Sądem również nie przyznała się do zarzucanych jej czynów. Jednak jej linia obrony nie zmierzała do zaprzeczenia, iż transakcje z pokrzywdzonymi w ogóle istniały. Oskarżona w zasadzie nie kwestionowała swoich wyjaśnień z postępowania przygotowawczego. Jej zamiarem było danie alibi W. R., dlatego też wprowadziła do swoich wyjaśnień osobę R. R. (1), próbując wskazać, iż to on a nie W. R. uczestniczył przy sprzedażach psów, chociaż do końca nie wiadomo, przy jakich, gdyż, co do zarzutu III i pokrzywdzonej M. T. stwierdziła, iż przy transakcji W. R. był obecny. Nie potrafiła również odpowiedzieć, dlaczego odczytane jej wyjaśnienia nie są prawdziwe. Nie potrafiła wyjaśnić, dlaczego W. R. miał nie uczestniczyć w procederze, skoro na niego była w ww. stowarzyszeniu kynologicznym zarejestrowana działalność. Oskarżona zaprzeczała sama sobie. Z jej wyjaśnień ewidentnie wynika, iż z W. R. razem mieszka w jednym budynku, i razem cały proceder prowadzili i wymyślili. Odpowiedzi H. P. na kolejne zadawane pytania wskazywały, iż próbuje przed Sądem opisać okoliczności kolejnych zdarzeń, jako legalne, w ten sposób, że zasłaniała się niepamięcią. Opisywała również całość prowadzonej hodowli i niewykluczone, że część psów była sprzedawana prawidłowo, nie sposób jednak mając na względzie relacje osób pokrzywdzonych uznać, iż co do opisanych w zarzutach czynów było tak samo.

Sąd uwzględnił zeznania **R. Czecha**. Przedstawił on drogę, jaką przeszła metryka psa D. G.. Potwierdzili to świadkowie **T. S. i T. F.**, którym sąd również dał wiarę. W świetle pierwotnych wyjaśnień W. R. i przedłożonych dokumentów wiarygodność zeznań tych świadków jest ewidentna. Sąd ocenił, zatem również, jako wiarygodne zeznania **D. G.**. Opisała ona kilkakrotnie mechanizm oszustwa, któremu uległa ze strony W. R., którego na sali rozpraw rozpoznała. Co prawda świadek ten przed Sadem stwierdził, iż rasa psa się zgadza, jednak w świetle wyjaśnień pierwotnych H. P. i W. R., co do mechanizmu oszustwa oraz braku wiarygodnych dokumentów potwierdzających pochodzenie psa uznać należy, iż pies przypomina rasę, za jaką był prezentowany w ogłoszeniach. Potwierdzają to pośrednio zeznania **K. G. - M.**, weterynarza, który badał psy sprzedane B. C. i B. O.. Świadek ten opisała badane przez nią psy, jako wyglądem jedynie przypominające psy rasowe, bez rodowodów, co potwierdzali oboje oskarżeni w swych pierwszych wyjaśnieniach. Sąd tym samym dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonych **B. O. i B. C.**. Ten ostatni świadek na rozprawie rozpoznał oskarżonych jak również stwierdził, iż wg. niej rasa psa się zgadzała, jednak w jej przypadku podobnie jak w przypadku D. G. książeczki mające potwierdzić pochodzenie psa były nierzetelne, pochodziły od innego psa. Tym samym w świetle zeznań K. G.-M. nie sposób było uznać, iż pies pokrzywdzonej B. C. był psem rasowym. Wiarygodność zeznań B. C. wsparły zeznania **K. C. - D. i Z. C.**. Zaś wiarygodność zeznań B. O. wsparły zeznania **E. G.** i weterynarza **H. S.**, która sprzedanego mu psa badała i skierowała go do (...) Związku (...). Z. C. również rozpoznał oskarżonych. Sąd uwzględnił ponadto zeznania **D. Ź. i K. Ź.** (zmarłego w trakcie procesu k. 412). K. Ź. stwierdził, iż osobą z którą się kontaktował był W. R., gdyż ten tak mu się przedstawił. Podobnie Sąd ocenił zeznania **M. T.** oraz **K. T.**. Na S. rozpraw pokrzywdzona M. T. rozpoznała oskarżonych i złożyła zbieżne zeznania z tymi z postępowania przygotowawczego. Podobnie uczynił jej mąż K. T.. Zeznania I. G. Sąd ocenił również wiarygodnie, aczkolwiek miał świadomość konfliktu, jaki był udziałem oskarżonych i świadka w związku z tym, iż była ona prezesem stowarzyszenia, z którego oskarżeni zostali wykluczeni. Jej zeznania sprowadziły się w zasadzie do potwierdzenia zarzutów, które mieli wobec oskarżonych B. C. i K. Ź.. Ponadto świadek ta wskazała, iż z uwagi na zaobserwowaną przez nią aktywność W. R., co do spraw stowarzyszenia uznać niewątpliwie należy, iż był on aktywną stroną w całej procedurze oszustwa.

Sąd wszystkim wymienionym wyżej świadkom dał wiarę nie tylko z faktu zbieżności ich zeznań ze zgromadzonym materiałem dowodowym, dokumentami i zeznaniami, nie tylko z uwagi na zbieżność ich zeznań z pierwotnymi wyjaśnieniami obojga oskarżonych, ale przede wszystkim, dlatego, iż wszyscy ci świadkowie byli osobami obcymi dla obojga oskarżonych. Czego nie można powiedzieć o zeznaniach **R. R.**. Jego przesłuchanie w żadnym wypadku nie wniosło niczego do sprawy. Faktu, iż bywał on w domu H. P. nie sposób kwestionować, jednak w żadnym wypadku nie może być mowy o tym, że to on a nie W. R. dopuścił się przestępstw. W. R. sam stwierdził, iż podróżował między Polską a W. B.. Wyjeżdżał wiele razy a jego nieobecność w kraju trwała kilka tygodni. Nie odniósł się do żadnego ze zdarzeń opisanych w zarzutach precyzyjnie. W sposób jednoznaczny uznać należy, iż jego zeznania nie podważyły wyjaśnień W. R. i H. P. złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Sąd na podstawie zeznań R. R. nie mógł dokonać jakichkolwiek ustaleń faktycznych.

Zeznania weterynarz **K. R.** również niczego do sprawy nie wniosły. Świadek ten potwierdził, iż część psów, które badała były zdrowe, natomiast zeznała, iż nie wszystkie były rasowe. Absolutnie bez znaczenia dla sprawy były zeznania **B. C. i P. Ś.**

Brak jest podstaw, aby kwestionować wiarygodność zgromadzonych w sprawie dokumentów. Są one jasne i czytelne, zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa przez właściwe osoby. Żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Postępowanie dowodowe dostarczyło Sądowi wszystkich niezbędnych okoliczności do ustalenia rzeczywistego przebiegu zdarzeń rozpatrywanych w przedmiotowym procesie, prawnej oceny czynów oskarżonych i zespołu okoliczności pozwalających na orzeczenie kary zgodnie z dyrektywami jej wymiaru.

Sąd podzielił kwalifikację zaproponowaną przez Prokuratora w akcie oskarżenia. Niewątpliwie H. P. dopuszczając się czynności opisanych w poszczególnych punktach aktu oskarżenia doprowadziła pokrzywdzonych tam wymienionych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Podobny wniosek wysnuć należy wobec W. R. z tym ustaleniem, że wemu tylko zarzucanych czynach również dopuścił się on podrobienia dokumentu. Wina oskarżonych niewątpliwie miała charakter umyślny, oskarżeni działali w zamiarze bezpośrednim dokonania przestępstw.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał oskarżonego **W. R. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt od I do III, to jest występków z art. 286§1 kk z tym ustaleniem, że popełnione one zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91§1 kk i za to po myśli art. 91§1 kk oraz na podstawie art. 286§1 kk i po zastosowaniu art. 4§1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk oraz po myśli art. 4§1 kk Sąd wymierzył W. R. (1) karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych grzywny przyjmując równowartość 1 stawki w kwocie 10 zł. Sąd ponadto uznał oskarżonego W. R. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt od IV do V, to jest występków z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk z tym ustaleniem, że popełnione one zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91§1 kk i za to po myśli art. 91§1 kk oraz art. 11§3 kk i na podstawie art. 286§1 kk i po zastosowaniu art. 4§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 86§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył W. R. (1) karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 63§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej wobec W. R. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 18.03.2015r. Sąd ponadto na podstawie art. 41§2 kk i art. 43§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk orzekł wobec W. R. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej związanej z hodowlą wszelkich zwierząt na okres 5 lat. Sąd również na podstawie art. 46§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk zasądził od W. R. (1) tytułem naprawienia szkody w części na rzecz D. Ż. (1) kwotę 500 zł, na rzecz M. T. (1) kwotę 750 zł, na podstawie art. 46§2 kk oraz po myśli art. 4§1 kk tytułem nawiazki na rzecz B. C. (1) kwotę 450 zł oraz na podstawie art. 46§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk tytułem naprawienia szkody w całości na rzecz D. G. kwotę 800 zł oraz na rzecz B. O. (1) kwotę 1400zł.

Sąd uznał oskarżoną **H. P. (1)** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt od I do III, to jest występków z art. 286§1 kk z tym ustaleniem, że popełnione one zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91§1 kk i za to po myśli art. 91§1 kk oraz na podstawie art. 286§1 kk i po zastosowaniu art. 4§1 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk oraz po myśli art. 4§1 kk Sąd wymierzył H. P. (1) karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych grzywny przyjmując równowartość 1 stawki w kwocie 10 zł. Sąd ponadto na podstawie art. 69§1 i §2 kk oraz art. 70§1 punkt 1 kk oraz po zastosowaniu art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec H. P. (1) warunkowo zawiesił na okres lat 3 tytułem próby. Sąd na podstawie art. 41§2 kk i art. 43§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk orzekł wobec H. P. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej związanej z hodowlą wszelkich zwierząt na okres 5 lat. Ponadto Sąd na podstawie art. 46§1 kk oraz po myśli art. 4§1 kk zasądził od H. P. (1) tytułem naprawienia szkody w części na rzecz D. Ż. (1) kwotę 500 zł, na rzecz M. T. (1) kwotę 750 zł, na podstawie art. 46§2 kk oraz po myśli art. 4§1 kk tytułem nawiazki na rzecz B. C. (1) kwotę 450 zł.

Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Sąd orzekając w ten sposób kierował się dyrektywami art. 53 kk przy uwzględnieniu wszelkich okoliczności łagodzących i obciążających. Do okoliczności obciążających zaliczyć należy wysoką szkodliwość społeczną popełnionego przez oskarżonych czynów oraz uprzednią karalność (k. 573-574 wobec W. R.), oraz działanie z niskich pobudek chęci zysku. Do okoliczności łagodzących wobec H. P. sąd zaliczył uprzednią niekaralność (k. 572) i częściowe przyznanie się do winy. Podobną okoliczność w postaci częściowego przyznania się do winy sąd uwzględnił wobec W. R..

Sąd wymierzając karę oskarżonym miał na uwadze fakt, iż dolegliwość kary nie może przekraczać stopnia winy. W doktrynie podkreśla się nadrzędność powyższej dyrektywy wobec innych ogólnych dyrektyw wymiaru kary. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że stopień zawinienia oskarżonych jest wysoki i równy. Działali niewątpliwie z zamiarem umyślnym, z chęci zysku i na szeroką skalę.

Sąd wziął pod uwagę dyrektywę wymiaru kary nawiązującą do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W przedmiotowej sprawie jest ona niewątpliwie duża. Pomijając cyniczne wykorzystanie braku wiedzy nabywców zwrócić uwagę na brak troski o sprzedawane psy.

Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna ona osiągnąć. Kara w orzecznym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonych od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować ich postawę. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele, jeśli chodzi o kształtowanie świadomości społecznej. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia Sądu Rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwo nie popłaca a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi, więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne nie pozostaje na papierze, i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszech miar była sprawiedliwa.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze sposób życia oskarżonych przed popełnieniem przestępstwa. Analizując tę dyrektywę należy zwrócić przede wszystkim uwagę na kwestię uprzedniej niekaralności H. P. i wielokrotnej karalności W. R., w tym za przestępstwa podobne.

Mając na uwadze stanowisko SN (wyrok z 27.01.1970 III KR 232/70), iż wymierzenie kary równej najniższej przewidzianej sankcji karnej może mieć miejsce tylko wówczas, gdy okoliczności łagodzące w sposób bezwzględny dominują nad okolicznościami obciążającymi - Sąd wobec H. P. wymierzył karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W świetle wszystkich przedstawionych argumentów wymierzenie innej kary, byłoby bezcelowe. Zgodnie, bowiem z art. 69§1 kk zawieszenie wykonania kary jest możliwe wtedy, gdy istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna względem oskarżonego. W stosunku do oskarżonej w świetle wszystkich powyższych argumentów prognoza taka istnieje. Mając na uwadze powyższe uwagi Sąd wymierzył oskarżonej karę oscylującą w dolnych granicach ustawowych, uznając, że wymierzenie innej kary nie spełniłoby swoich celów, zaś kara wyższa niż orzeczona nie odpowiadałaby dyrektywom art. 53 kk.

W stosunku do W. R. natomiast w świetle wszystkich powyższych argumentów prognoza kryminologiczna nie istnieje. Częściowe przyznawanie się do winy nie może zmienić tego faktu. Oskarżony po raz kolejny dopuszcza się przestępstwa, za nic mając ciężące na nim wyroki. Mając na uwadze powyższe uwagi Sąd wymierzył W. R. karę łączną oscylującą w dolnych granicach ustawowych, uznając, że wymierzenie innej kary nie spełniłoby swoich celów, zaś kara wyższa niż orzeczona nie odpowiadałaby dyrektywom art. 53 kk.

Wymierzone kary łączne uwzględniają w obu przypadkach fakt podobieństwa przestępstw, sposób ich popełnienia oraz czas ich dzielący.

Sąd uwzględnił wnioski o naprawienie szkody, co do poszczególnych pokrzywdzonych uznając, iż wzmocni to wychowawcze funkcje kary. Podobnie sąd uznał wymierzając karę grzywny na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk uznając,

iż wyrachowane działanie z chęci zysku wymaga jej wymierzenia. Grzywna ta odpowiada możliwościom finansowym obu oskarżonych. Środek karny w postaci zakazu prowadzenia jakiejkolwiek działalności gospodarczej związanej z hodowlą wszelkich zwierząt ma na celu wyeliminowanie z rynku osoby, które w szczególny i rażący sposób nie dają rękojmi, iż działalność owa będzie wykonywana z poszanowaniem wszelkich zasad. A dodać należy do tego wykorzystanie zwierząt tylko w celu osiągnięcia zysku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dn. 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).